

2. 8. OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

3.8. Ponedjeljak Bl. Augustin K.	20:00 Gola: + Stjepan Vujčec i na nakanu
4.8. Utorak Ivan Vianney	20:00 Gola: za pokojne branitelje Prekodravlja
5.8. Srijeda Gospa Sniježna	_____
6.8. Četvrtak Preobraženje Gospodinovo	20:00 Ždala: + Marija, Franjo i Valent Pavusa
7.8. Petak Siksto II. pp	20:00 Gotalovo: + Žan, Kata i Marija Pavša i ob.
8.8. Subota Dominik	20:00 Gola: + Marijan Grotić i rod.
9.8. DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Željka Vitelić, Ruža Halavuk, Alojzije Tot i Marija Šimeg 9:45 GOTALOVO: + Bernarda i Pavao Jakupec, Stjepan Podgorski i ob., Mijo Varga i ob. 11:00 GOLA: župna

Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog Trojstva - Ždala

OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU - A

2. 8. 2026.

Evangelje: Mt 14,13-21

Jeli su svi i nasitili se.

Čitanje svetog Evanđelja po
Mateju

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike. Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: »Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.« A Isus im reče: »Ne treba da idu, dajte im vi jesti.« Oni mu kažu: »Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.« A on će im: »Donesite mi ih ovamo.« I zapovjedi da

mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Riječ Gospodnja.

Milosrđe – oruđe zajedništva

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ćemo razmišljati o čudesnom umnažanju kruhova. Na početku Matejeva izvješća o tome čudu (usp. 14, 13-21).

Isus je upravo doznao za smrt Ivana Krstitelja i s lađom prelazi jezero u potrazi za “samotnim mjestom, u osami” (r. 13). Međutim narod je to shvatio i pretječe ga pješice tako da “kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike” (r. 14). Takav je bio Isus: uvijek suosjećajan, uvijek misli na druge. Impresionira odlučnost naroda, koji se pribojavao da će biti ostavljen sam, kao napušten. Pošto je umro Ivan Krstitelj, karizmatični prorok, uzda se u Isusa, za kojeg je isti Ivan rekao: “onaj koji za mnom dolazi jači je od mene” (Mt 3, 11). Tako ga mnoštvo prati posvuda, da ga sluša i donosi mu bolesne. I vidjevši to Isus se ganuo. Isus nije hladan, nema hladno srce. Isus je sposoban ganuti se. S jedne strane, osjeća se vezanim uz taj narod i ne želi da ovaj ode; s druge pak potrebni su mu trenuci samoće, molitve, s Ocem. Često je provodio noć moleći se svome Ocu. I toga dana, dakle, Učitelj se posvetio ljudima. Njegovo suosjećanje nije nejasan osjećaj

naprotiv, on pokazuje svu silinu svoje želje da nam bude blizu i spasi nas. Isus nas toliko voli i želi biti blizu nas. Kada je pala večer, Isus se brine da prehrani sve te ljude, umorne i gladne i brine se za one koji ga slijede. U to želi uključiti i svoje učenike. Naime, on im kaže: “dajte im vi jesti” (r. 16). Pokazao im je da se ono malo kruhova i riba koje su imali, snagom vjere i molitve, može razdijeliti na sve ono mnoštvo. Isus čini čudo, ali riječ je o čudu vjere, molitve, potaknutom suosjećanjem i ljubavlju. Tako Isus “razlomi i daje kruhove učenicima, a učenici mnoštvu” (r. 19). Gospodin izlazi ususret potrebama ljudi, ali želi svakog od nas na konkretan način učiniti sudionikom svojega suosjećanja. Zadržimo se sada na Isusovu činu blagoslova. On “uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov” (r. 19). Kao što se vidi, to su iste geste koje je Isus učinio na Posljednjoj večeri; i to su iste geste koje čini svaki

svećenik kad slavi svetu euharistiju. Kršćanska zajednica se rađa i ponovno rađa neprestano iz ovog euharistijskog zajedništva. Živjeti zajedništvo s Gospodinom stoga je sve drugo samo ne ostati pasivni i odvajati se od svakodnevnoga života, naprotiv, ono nas uvijek sve više uranja u odnos s muškarcima i ženama našega vremena, kako bismo im pružili konkretan znak Kristova milosrđa i pažnje. Dok nas hrani Kristom, euharistija koju slavimo malo po malo nas preobražava u Kristovo tijelo i duhovnu hranu za braću. Isus želi doprijeti do svih, da svima donese Božju ljubav. Zbog Toga svakog vjernika čini služiteljem milosrđa. Isus je vidio mnoštvo, osjetio je samilost prema njemu i umnožio kruhove; isto to čini euharistijom. A mi vjernici koji primamo euharistijski kruh potaknuti smo od Isusa činiti to drugima, s istim suosjećanjem. To je put. Izvještaj o čudesnom umnažanju kruhova i riba zaključuje se tvrdnjom da su se svi nasitili i prikupljanjem preteklih

ulomaka. Kad nam Isus u svojem suosjećanju i svojoj ljubavi daje neku milost, kad nam oprašta grijehe, kad nas grli i ljubi, nikad ne čini stvari polovično, već cjelovito. Upravo kao što se ovdje dogodilo: svi su se nasitili. Isus ispunja naše srce i naš život svojom ljubavlju, svojim praštanjem, svojim suosjećanjem. Isus je dakle omogućio svojim učenicima da izvršavaju njegov nalog. Tako oni poznaju put kojim im je ići: hraniti narod i držati ga ujedinjenim; to jest biti u službi života i zajedništva. Molimo se dakle Gospodinu da uvijek svoju Crkvu čini spremnom na to sveto služenje i da svaki od nas bude oruđe zajedništva u vlastitoj obitelji, na poslu, u župi i grupama kojima pripadamo, te vidljivi znak Božjeg milosrđa koji ne želi nikoga ostaviti u samoći i potrebi, kako bi sišlo zajedništvo i mir među ljude i zajedništvo ljudi s Bogom, jer je to zajedništvo život za sve.

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 17. kolovoza 2016.